

?Un altre Nadal

Hi ha moments on t'adones -com deien Els Pets- del que val la pena de veritat.

Durant el Nadal els sentiments estan a flor de pell, les emocions semblen més intenses i els records es fan més nítids i més presents. I quan ets pare, ni les mascaretes ni les limitacions ni la distància, protagonistes indesitjats d'aquest Nadal, han aconseguit rebaixar tot allò viscut.

Veure colpejar ben fort el tió, amb aquella alegria i il·lusió innata que ho fa un nen de dos anys, aconsegueix reportar-me a la infantesa, on davant de la llar de foc dels avis picava i picava sense pensar en les hòsties que vindrien; cantava i resava davant del pessebre tot esperant aquells regals que sorprenien i em feien jugar fins a caure adormit al sofà. Sopars i dinars en petit format m'han permès reviuir aquelles jornades maratonianes on la família ens trobàvem rient, parlant i brindant. Jornades on jo, petit, encara podia cridar als iaies i explicar què volia que em portessin els Reis Mags. Trobades familiars que mai no tornaran, però que encara fan aparèixer somriures i llàgrimes.

Aquest any no hem pogut gaudir de la màgia de la cavalcada reial ni tampoc ens hem jugat la vida per agafar un caramel entremig d'adolescents esverats i avis i àvies amb ganes de sucre. Però sí que hem visitat el Campament Reial, idea brillant i que, crec, podria tenir continuïtat. Les mirades dels infants, plens d'alegria i il·lusió, eren les mateixes que les que fèiem fa trenta anys davant de Crist Rei. Mirades crèdules tot veient els reis allà al davant, mirant-los i afirmant que ho tenen tot a punt per portar. I aquestes mirades del meu fill m'han retornat a aquell moment on només volia córrer a casa la iaia i els tiets, a mirar amb innocència aquells balcons plens de papers de colors, tot cercant aquell regal escrit amb bona lletra en la carta donada al Príncep Assuan. Regals i més regals repartits amb la família, on tothom es petonejava i es donava unes gràcies difícils d'interpretar. Joguines valuoses entregades pel Rei Baltasar -com tothom sap, el més generós de tots tres- i que eren l'excusa perquè tots els cosins, del gran fins al més petit, juguessin fins ben entrada la nit.

Un altre Nadal ha passat. I tot i haver estat tan diferent, hem tornat a ser aquells nens i aquelles nenes que, innocents, només pensaven a riure i jugar. Esperem que aquest 2021, en algun moment o altre, els Reis ens deixin tornar a l'anterior normalitat.